

Sygn. akt VIII U 2031/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Mirosława Wandachowicz

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2018 r. w Gliwicach

sprawy G. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do rekompensaty

na skutek odwołania G. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 25 października 2017 r. **nr** (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej G. S. prawo do rekompensaty.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt. VIII U 2031/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 października 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej G. S. przyznania prawa do rekompensaty z art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych argumentując, iż ubezpieczona nie udowodniła wymaganego 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach na dzień 1 stycznia 2009r.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona domagała się zmiany decyzji, poprzez przyznanie jej prawa do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

W uzasadnieniu odwołująca podniosła, iż przedłożone przez nią świadectwa pracy w sposób szczegółowy określają rodzaj wykonywanej pracy na konkretnych stanowiskach w poszczególnych zakładach pracy. Wskazała, że od 1 sierpnia 1978r. do 6 września 1980r. pracowała jako technik i starszy technik w (...) w G., a jej praca była wykonywana w warunkach szkodliwych i polegała na dokonywaniu kontroli międzyoperacyjnych przy produkcji mas bitumicznych, asfaltobetonu w Wytwórni (...), badaniu składu asfaltobetonu przez wykonawstwo – tzw. ekstrakcję próbek materiału, tj. rozpuszczenie i wyplukiwanie asfaltu naftą w wysokich temperaturach, nadzorce prac asfalcarzy i

bitumiarzy przy robotach drogowych. Dalej podała, że w okresie od 8 września 1980r. do 30 kwietnia 1988r. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie Budownictwa Mieszkaniowego (...) w G. na stanowiskach inspektor i brukarz. Podkreśliła, że do jej obowiązków należało m.in.: kontrola międzyoperacyjna w trakcie wykonywania poszczególnych etapów produkcji prefabrykatów w Fabryce (...), szczegółowa kontrola prac zbrojarskich i betoniarskich, co również wiązało się z pracą w szkodliwych warunkach – przy gorących i chemicznych oparach, w nadmiernym hałasie, na wysokości powyżej trzech metrów w trakcie odbioru prefabrykatów na paletach wywozowych. Odwołująca wskazała, że w okresie od 2 maja 1988r. do 31 marca 2002r. pracowała w (...) w G. jako technik budowy i specjalista ds. koordynacji budowy, a wykonywane przez nią czynności polegające na kontroli międzyoperacyjnej oraz dozorcze technicznym przy wykonywanych pracach budowlanych należały do prac w szczególnych warunkach. Ubezpieczona dodała, że w okresie od 1 października 2002r. do 31 grudnia 2008r. pracowała jako kierownik budowy w PPHU (...) w G., zaś charakter tej pracy – kontrola i nadzór pracowników budowlanych, wysoka odpowiedzialność za wykonywane prace budowlane – kwalifikuje ją jako pracę w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. (...) Oddział w Z. wskazał, że z akt sprawy wynika, że ubezpieczona była zatrudniona w (...) w G. w okresie od 2 maja 1988r. do 31 marca 2002r. w pełnym wymiarze czasu pracy i w pkt 8 widnieje zapis, że wykonywała pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze: dozór inżynieryjno-techniczny od 15 lipca 1988r. do 4 czerwca 1995r. Organ rentowy nie zaliczył do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu od 15 lipca 1988r. do 4 czerwca 1995r., ponieważ na świadectwie pracy z 29 marca 2002r. w pkt 8 pracodawca nie wskazał czy stale i w pełnym wymiarze ubezpieczona wykonywała prace w warunkach szczególnych i nie powołał się na wykaz, dział, pozycję, punkt zarządzenia resortowego właściwego ministra.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona G. S., urodzona (...), jest uprawniona do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego. W dniu (...) złożyła wniosek o prawo do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach, załączając świadectwa pracy.

Zaskarżoną decyzją z 25 października 2017r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do rekompensaty przyznawanej na podstawie art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, argumentując iż ubezpieczona nie udowodniła na dzień 1 stycznia 2009r. wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

(...) Oddział w Z. nie zaliczył do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu od 15 lipca 1988r. do 4 czerwca 1995r., ponieważ na świadectwie pracy z 29 marca 2002r. w pkt 8 pracodawca nie wskazał czy stale i w pełnym wymiarze ubezpieczona wykonywała prace w warunkach szczególnych i nie powołał się na wykaz, dział, pozycję, punkt zarządzenia resortowego właściwego ministra. Organ rentowy nie uwzględnił również pozostałych okresów zatrudnienia ubezpieczonej do pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił, że ubezpieczona po zakończeniu edukacji podjęła zatrudnienie jako technik i starszy technik w (...) w G., gdzie pracowała od 1 sierpnia 1978r. do 6 września 1980r. Ubezpieczona przebywała wówczas głównie w otaczarni, w której produkowano asfaltobeton. Zajmowała się nadzorowaniem prawidłowości produkcji na całym ciągu technologicznym, ustawiała recepturę i dozowanie automatycznie. Nadzorowała pracowników fizycznych, którzy zajmowali się produkcją mas bitumicznych na gorąco, asfalcjarzy i bitumiarzy, którzy kładli masy bitumiczne na gorąco, sprawowała nadzór nad prawidłowością rozkładania asfaltu na drodze – kontrolowała prace operatorów, rozścielaczy i walców drogowych w zakresie prawidłowości układania asfaltobetonu. Ubezpieczona nadzorowała również wylewanie asfaltu, które wykonywało się przez podgrzanie asfaltu w kotłach i jego wylanie, co służyło do naprawiania ubytków i rys. Ponadto przed wyjazdem samochodów z asfaltem sprawdzała skład i temperaturę asfaltu przez jego podgrzewanie czyli ekstrakcję naftą. Prace te były wykonywane w wytwórni mas bitumicznych. Odwołująca dostawała codziennie mleko i dodatek do wynagrodzenia za warunki szkodliwe. Taką pracę wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ustalono, że w okresie od 8 września 1980r. do 30 kwietnia 1988r. ubezpieczona była zatrudniona w Przedsiębiorstwie Budownictwa Mieszkaniowego (...) w G. na stanowiskach inspektora i brakarza.

Zakład zajmował się wykonywaniem wielkiej płyty do budowy osiedli. Wielka płyta składała się z mieszanki betonu, piasku, kamieni i wykonywana była na halach w wielkich formach na zbrojeniach. Proces technologiczny sprowadzał się do układania zbrojenia do formy wysmarowanej formolem, zalania formy betonem i poddania go obróbce cieplnej w temperaturze 70 stopni C.. Wcześniej beton był poddawany zagęszczeniu i wibrowaniu za pomocą wibratorów, które generowały duży hałas. Po dokonaniu obróbki cieplnej ściany były wyciągane z formy, sprawdzane pod względem jakości przez brakarza i opieczutowane przez niego. Następnie wywożono ściany na plac wyrobów gotowych.

Praca ubezpieczonej polegała na nadzorowaniu wszystkich operacji związanych z wytwarzaniem prefabrykatów żelbetowych – betonu zbrojonego. Ubezpieczona sprawdzała jakość stali i zgodność z dokumentacją techniczną, nadzorowała zbrojarzy i betoniarzy, którzy smarowali formy formolem i zalewali je betonem. Przy produkcji prefabrykatów stropowych sprawdzała prawidłowość założenia strun na grzebienie form – metalowe pręty z łuskami na końcach umożliwiające zatrzymanie na grzebieniu. Kontrolowała również prawidłowość form, tj. zgodność z dokumentacją. Odwołująca badała prawidłowość prefabrykatów i ich wytrzymałość po naparzeniu. Wykonywała taką pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na hali w odzieży roboczej.

Sąd ustalił, że ubezpieczona w okresie od 2 maja 1988r. do 31 marca 2002r. pracowała w (...) w G. jako technik budowy – do 4 czerwca 1995r. – i specjalista ds. koordynacji budowy – od 16 sierpnia 1996r. Od 5 czerwca 1995r. do 15 sierpnia 1996r. przebywała na budowie eksportowej w Gruzji.

(...) zajmowało się budownictwem przemysłowym na potrzeby kopalń, w tym również budowaniem zakładów przerobczych, szybów wentylacyjnych, zakładów zdrowotnych, budynków mieszkalnych.

Ubezpieczona jako technik budowy należała do kadry dozoru inżynieryjno-technicznego, w której znajdowali się również mistrzowie budowy i kierownik budowy. Ubezpieczona będąc technikiem budowy miała podobny zakres zadań co mistrz budowy, czyli nadzór bezpośredni nad podległymi pracownikami, sprawdzanie wykonywania pracy zgodnie z dokumentacją, nadzór całego cyklu budowy od fundamentów po dach, odbiór robót częściowych: zbrojarskich, betoniarskich, wykończeniowych, dekarских, przy czym zakres ten był nieco mniejszy ze względu na rozmiar budowy – pracowała na mniejszej liczbie obiektów niż mistrz. Ubezpieczona nadzorowała od kilkunastu do kilkudziesięciu pracowników, m.in.: zbrojarzy, monterów konstrukcji metalowych, cieśli, betoniarzy, murarzy, malarzy, tynkarzy, dekarzy. Nadzorowała takie prace jak: wytyczanie fundamentów, wykonywanie wykopów przez koparki, wykonywanie zbrojenia układanego w szalunki, roboty spawalnicze, a także cały cykl produkcyjny aż do oddania pomieszczenia. Przebieg dniówki ubezpieczonej zależał od tego co nakazał kierownik budowy. Ubezpieczona cały dzień spędzała na budowie. Do zadań technika budowy należało również spisywanie dniówek, zrobienie obmiarów robót, rozdzielanie pracy pracownikom, weryfikacja zapotrzebowania na materiały. Ubezpieczona wykonywała taką pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Podczas pracy eksportowej w Gruzji ubezpieczona uczestniczyła w realizacji budowy lotniska T.. Zajmowała się wówczas zaopatrzeniem w materiały budowlane, sprawami socjalnymi pracowników, prowadziła finanse kontraktu.

Na stanowisku specjalisty ds. koordynacji budowy ubezpieczona decydowała o kolejności wykonywania prac na budowie, podlegali jej mistrzowie, ale nie była wówczas kierownikiem budowy. Do jej zadań należało wówczas prowadzenie negocjacji i współpraca z projektantami i inwestorami.

Ustalono, że w okresie od 1 października 2002r. do 31 grudnia 2008r. odwołująca pracowała jako kierownik budowy w firmie budowlanej PPHU (...) w G.. Ubezpieczona sprawowała wówczas główny nadzór nad budową – podlegali jej mistrzowie w swoich częściach budowy, jak i pracownicy fizyczni w obszarze budowy, który należał bezpośrednio do jej nadzoru. Ubezpieczona jako kierownik budowy robiła odbiór budowy, dokonywała obmiarów i przedmiarów, prowadziła dziennik budowy. Część obmiarów i przedmiarów robiła w terenie, a część w biurze – wydzielonym przez

inwestora wolnym pomieszczeniu na budowie, bądź w barakowozie. W nim także prowadziła narady i przyjmowała inwestorów. Ubezpieczona była codziennie na budowie, wykonywała taką pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Razem z ubezpieczoną pracowali: D. Ł. (zatrudniona w latach 1977-1984) i M. Ż. (zatrudniona w latach 1978 – 1991) w Przedsiębiorstwie Budownictwa Mieszkaniowego (...) w G., J. J. (zatrudniony w latach 1975 – 2002) i A. A. (zatrudniony w latach 1986 – 2002) w (...) w G., J. R. w (...) i PPHU (...) w G. (zatrudniony w latach 1999 – 2002 w (...) oraz w latach 2002 – nadal w (...)).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonej z (...) w G., Przedsiębiorstwa Budownictwa Mieszkaniowego (...) w G., (...) w G., PPHU (...), akt osobowych świadków J. J., A. A., J. R. z okresu ich zatrudnienia w (...), zeznań świadków: D. Ł. (zapis elektroniczny protokołu rozprawy z 17 kwietnia 2018r. min. 6.42 i n. k.44), J. J. (zapis elektroniczny protokołu rozprawy z 17 kwietnia 2018r. min. 18.47 i n. k.44), A. A. (zapis elektroniczny protokołu rozprawy z 17 kwietnia 2018r. min. 54.45 i n. k.44), J. R. (zapis elektroniczny protokołu rozprawy z 17 kwietnia 2018r. min. 1.13.59 i n. k.44), M. Ż. (zapis elektroniczny protokołu rozprawy z 26 czerwca 2018r. min. 4.28 i n. k.60) oraz przesłuchania ubezpieczonej (zapis elektroniczny protokołu rozprawy z 26 czerwca 2018r. min. 19.16 i n. k.60).

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i spójny, a tym samym za wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz rozstrzygnięcia sprawy. W szczególności Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków i twierdzeniom ubezpieczonej, gdyż są spójne, wiarygodne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, nadto znajdują potwierdzenie w dokumentach potwierdzających zatrudnienie ubezpieczonego, w tym w dokumentacji osobowej odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Kwestia sporna w przedmiotowej sprawie dotyczy uprawnień ubezpieczonej do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 664) rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat.

Zgodnie z ust. 2 rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Art. 21 ustawy o emeryturach pomostowych określa ogólne warunki nabycia prawa do rekompensaty, czyli – zgodnie z definicją legalną zamieszczoną w art. 2 pkt 5 ustawy – do odszkodowania za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub pracy w szczególnym charakterze przez osoby, które nie nabyły prawa do emerytury pomostowej.

Prawo do rekompensaty przysługuje ubezpieczonemu, który legitymuje się co najmniej 15 – letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub pracy w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Chodzi w tym przypadku o pracę, o której mowa w art. 32, 33, 39, 40 i 50c ustawy (art. 21 ust. 1).

Przesłankami uprawniającymi do rekompensaty są:

- utrata przez ubezpieczonego możliwości przejścia na emeryturę w związku z wygaśnięciem po dniu 31 grudnia 2008r.
- w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., a przed dniem 1 stycznia 1969r. – podstawy normatywnej przewidującej takie uprawnienie;
- niespełnienie przez ubezpieczonego warunków uprawniających go do emerytury pomostowej;

- legitymowanie się przez ubezpieczonego co najmniej 15 – letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub pracy w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

- niezyskanie przez ubezpieczonego prawa do wcześniejszej emerytury według zasad przewidzianych w ustawie o emeryturach i rentach z FUS.

Bezspornie ubezpieczona jest uprawniona do emerytury w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2016r. poz. 887 ze zm.). Jednak nabycie prawa do emerytury na zasadach ogólnych nie wpływa w żaden sposób na uprawnienia do rekompensaty.

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 17 grudnia 2015r. sygn. akt III AUa 717/15 (LEX nr 1964970) „celem rekompensaty jest złagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach. Nie polega ona jednak na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, ale na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. Zauważyć także trzeba, iż skoro zgodnie z art. 23 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, a zgodnie z art. 173 u.e.r.f.u.s. kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., za których były opłacane składki na ubezpieczenia społeczne przed dniem 1 stycznia 1999 r., to warunek sformułowany w art. 21 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych należy rozumieć w taki sposób, że rekompensata jest adresowana wyłącznie do ubezpieczonych objętych systemem emerytalnym zdefiniowanej składki, którzy przed osiągnięciem podstawowego wieku emerytalnego nie nabyli prawa do emerytury z FUS obliczonej według formuły zdefiniowanego świadczenia. Jedynie więc nabycie prawa do wcześniejszej emerytury stanowi przesłankę negatywną przyznania prawa do rekompensaty, natomiast nabycie prawa do emerytury na zasadach ogólnych nie wpływa w żaden sposób na uprawnienia do rekompensaty”.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła zatem ostatecznie posiadania przez ubezpieczoną na dzień 1 stycznia 2009r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem (...) Oddział w Z. w zaskarżonej decyzji z 25 października 2017r. nie zaliczył do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia ubezpieczonej w (...) w G. od 15 lipca 1988r. do 4 czerwca 1995r., ponieważ na świadectwie pracy z 29 marca 2002r. w pkt 8 pracodawca nie wskazał czy stale i w pełnym wymiarze ubezpieczona wykonywała prace w warunkach szczególnych i nie powołał się na wykaz, dział, pozycję, punkt zarządzenia resortowego właściwego ministra. Organ rentowy nie uwzględnił również pozostałych okresów zatrudnienia ubezpieczonej do pracy w szczególnych warunkach.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że ubezpieczona posiada wymagany 15 – letni okres pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że ubezpieczona, zajmując stanowiska: technika i starszego technika w (...) w G. w okresie od 1 sierpnia 1978r. do 6 września 1980r., inspektora i brakarza w Przedsiębiorstwie Budownictwa Mieszkaniowego (...) w G. w okresie od 8 września 1980r. do 30 kwietnia 1988r., technika budowy w (...) w G. w okresie od 2 maja 1988r. do 4 czerwca 1995r. oraz kierownika budowy w firmie budowlanej PPHU (...) w G. w okresie od 1 października 2002r. do 31 grudnia 2008r., wykonywała pracę w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W trakcie zatrudnienia na stanowiskach technika i starszego technika w (...) w G. ubezpieczona dokonywała kontroli międzyoperacyjnych przy produkcji mas bitumicznych – zajmowała się w szczególności nadzorowaniem prawidłowości produkcji na całym ciągu technologicznym, badaniem składu asfaltobetonu przez wykonawstwo – tzw. ekstrakcję próbek materiału, tj. rozpuszczenie i wypłukiwanie asfaltu naftą w wysokich temperaturach, nadzorem prac asfalcarzy i bitumiarzy przy robotach drogowych.

Podczas pracy inspektora i brakarza w Przedsiębiorstwie Budownictwa Mieszkaniowego (...) w G. ubezpieczona niewątpliwie wykonywała kontrolę międzyoperacyjną prac zbrojarskich i betoniarskich. Praca ubezpieczonej polegała

na nadzorowaniu wszystkich operacji związanych z wytwarzaniem prefabrykatów żelbetowych – betonu zbrojonego. Ubezpieczona sprawdzała jakość stali i zgodność z dokumentacją techniczną, nadzorowała zbrojarzy i betoniarzy, którzy smarowali formy formolem i zalewali je betonem. Kontrolowała również prawidłowość form, tj. zgodność z dokumentacją. Odwołująca badała prawidłowość prefabrykatów i ich wytrzymałość po naparzeniu.

W trakcie zatrudnienia w (...) w G. jako technik budowy, a także jako kierownik budowy w firmie budowlanej PPHU (...) w G. ubezpieczona wykonywała prace polegające na dozorze inżynieryjno-technicznym. Ubezpieczona będąc technikiem budowy miała podobny zakres zadań co mistrz budowy, czyli nadzór bezpośredni nad podległymi pracownikami, sprawdzanie wykonywania pracy zgodnie z dokumentacją, nadzór całego cyklu budowy od fundamentów po dach, odbiór robót cząstkowych zbrojarskich, betoniarskich, wykończeniowych, dekarских, przy czym zakres ten był nieco mniejszy ze względu na rozmiar budowy – pracowała na mniejszej liczbie obiektów niż mistrz. Ubezpieczona nadzorowała od kilkunastu do kilkudziesięciu pracowników, m.in.: zbrojarzy, monterów konstrukcji metalowych, cieśli, betoniarzy, murarzy, malarzy, tynkarzy, dekarzy. Natomiast jako kierownik budowy sprawowała główny nadzór nad budową – podlegali jej mistrzowie w swoich częściach budowy, jak i pracownicy fizyczni w obszarze budowy, który należał bezpośrednio do jej nadzoru.

Wobec powyższego należy uznać, iż odwołująca w spornych okresach zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywała prace polegające na kontroli międzyoperacyjnej i dozorze inżynieryjno technicznym, tj. prace w szczególnych warunkach wymienione pod pozycją 24, dział XIV wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.), zawierającego wykaz prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, tj. polegające na kontroli międzyoperacyjnej, kontroli jakości produkcji i usług oraz dozorze inżynieryjno-technicznym na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Prace bitumiarzy i przy produkcji asfaltobetonu zostały wymienione w wykazie A, dział IX, pozycja 4, 5, natomiast prace zbrojarskie i betoniarskie w wykazie A, dział V, pozycja 4 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym.

Ubezpieczona nie przedłożyła świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach, jednakże fakt wykonywania takiej pracy we wszystkich okresach spornych został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Mając zatem na uwadze wszystkie powyższe rozważania, należało uznać, że ubezpieczona legitymuje się 15-letnim okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Wobec faktu, że ubezpieczona spełniła także pozostałe przesłanki uprawniające ją do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych, Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonej G. S. prawo do rekompensaty.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek